

LOCUIŢĂ PENTRU TREI GENERAȚII, DESTINUL UNUI CONCEPT / *DWELLING FOR THREE GENERATIONS, THE DESTINY OF A CONCEPT*

Mihaela ZAMFIR (GRIGORESCU)

Asist. dr. arh. / *Teaching Assist. PhD Arch.*

mihaela_architect@yahoo.com

Rezumat

De factură eseistică, articolul creionează povestea încercării de aplicare în programul rezidențial a unui concept, și anume acela al perspectivei vârstei în arhitectură. Proiectul a avut un beneficiar real, o familie lărgită de rit catolic compusă din doi tineri căsătoriți cu un copil mic, bunică și străbunică.

Dorința viitorilor utilizatori a fost realizarea unui duplex p+1+posibil mansardă, compus din două unități locative diferențiate ca dimensiune, evident favorabil ca suprafață celor doi tineri care aveau în perspectivă și un al doilea copil. Locuința urma să se realizeze în orașul Popești-Leordeni, pe Str. Iosif Trâncioveanu, prin dărâmarea casei bătrânești tip vagon în care locuiau la momentul respectiv.

Povestea discuțiilor cu cei cinci beneficiari în spiritul unei arhitecturi participative bine temperate, victoriile parțiale în conformarea de ansamblu și utilizarea unui limbaj contemporan este ilustrată prin studiile volumetrice și planimetrice prezentate.

Devenirea întru realitate a proiectului este parazitată de apariția în scenă a viitorului constructorul antreprenor și fiul său, arhitect, se pare, absolvent de învățământ privat, cel puțin la nivel declarativ. Teamă de pierdere a monopolului de așa zisă proiectare asupra zonei dă cu totul altă turnură colaborării cu simpatica familie.

În cele din urmă rămân ideile, coloana vertebrală a unui profesionist arhitect și o poveste frumoasă cu final de „trăim în România și asta ne ocupă tot timpul!”.

Cuvinte cheie: vârste, arhitectură participativă, locuință inter/multigenerațională, comunicare arhitect-beneficiar

Abstract

The article-essay type-outlines the story of trying application in the residential program of a concept, namely of age perspective in architecture. The project had a real client, an extended catholic family composed by a young married couple with a small child, the client's mother and grandmother.

The future users' desire was the achievement of a duplex gf+1+possible attic, composed by two residential units differentiated in size, favourable obviously as area to the two young people who had in perspective a second child also. The dwelling was to be accomplished in Popești-Leordeni city, on Iosif Trâncioveanu Street, by the demolition of an old house, wagon-type, where they presently were living.

The story of the discussions with the five beneficiaries in the spirit of well tempered participative architecture, the partial victories in overall conformation and the use of a contemporary language is illustrated by volumetric and planimetric studies.

Becoming into reality of the project is parasitized by the emergence of the future contractor-father and architect son, apparently a graduate of private education, at least at declarative level. The fear of losing the monopoly of the so-called design over the area gives another twist to the collaboration with the nice family.

Finally, what remains? The ideas, the backbone of a professional architect and a beautiful story with ultimate "living in Romania occupies all our time".

Keywords: *ages, participatory architecture, inter/multigenerational dwelling, architect-client communication*

Introducere

Locuința individuală, cel mai frecvent program arhitectural abordat, reprezintă întotdeauna o provocare. Oameni diferiți, scenarii de viață particulare, vise, aspirații, principii, locuri și comunități diferite fac ca generarea unei locuințe să fie întotdeauna un demers nou. Creionarea unui proiect de locuință individuală presupune din punctul propriu de vedere un tandem arhitect-beneficiar care poate avea succes atâta timp cât se stabilesc niște canale de comunicare comune, cât există încredere profesională, deschidere și respect reciproc. Cuantificarea succesului unui proiect este subiectivă și depinde de evaluator. În primul rând, soarta proiectului de arhitectură depinde de beneficiar, factorul decizional în transformarea schițelor în realitate construită. Succesul în cadrul breslei profesionale este cu totul altceva și poate aici rezidă de multe ori drama arhitectului, acest balans fragil, dificil de menținut, între cerințele beneficiarului, bugetul alocat și cultura profesională, balans care aduce în permanență aminte faptul că arhitectura, mai ales în cazul locuințelor individuale, este o artă cu finalitate pragmatică.

Articolul creionează povestea încercării de aplicare în programul rezidențial a unui concept dezvoltat în cadrul tezei de doctorat, și anume acela al perspectivei vârstei în arhitectură. Proiectul a avut un beneficiar real, o familie largită, multigenerațională, de rit catolic, compusă din doi tineri căsătoriți cu un copil mic, bunică și străbunică.

Dorința viitorilor utilizatori a fost realizarea unui duplex regim de înălțime p+1+posibil mansardă, compus din două unități locative diferențiate ca dimensiune – tineri căsătoriți și mamă-bunică, evident favorabil ca suprafață celor doi tineri care aveau în perspectivă și un al doilea copil, perspectivă devenită între timp realitate. Locuința urma să se realizeze

Introduction

The individual dwelling, the most commonly architectural program approached, always represents a challenge. Different people, particular life styles, different places and communities make the generation of a house always to be a new approach. The outline of a new project of an individual dwelling involves from my own point of view, an architect-beneficiary tandem that can be successful as long as are established some common communication channels, as long as exist professional trust, openness and mutual respect. The quantification of the success of a project is subjective and depends on the evaluator. First, the fate of the architectural project depends of the beneficiary, the decision factor in the transformation of the sketches into built reality. The success within the professional guild is totally something else and maybe here is the drama of the architect, this fragile balance, difficult to maintain, between the requirements of the beneficiary, the budget and the professional culture, balance which permanently reminds that architecture, especially in the case of the individual dwellings, is an art with pragmatic finality.

The article outlines the story of trying of application in the residential program of a concept developed in the PhD thesis, namely of age perspective in architecture. The project had a real client, an extended catholic family composed by a young married couple with a small child, the client's mother and grandmother.

The future users desire was the achievement of a duplex gf+1+possible attic, composed by two residential units differentiated in size-young married couple and grandmother-great grandmother, favourable obviously as area to the two young people who had in perspective a second child also, meanwhile this perspective becoming reality. The dwelling was to be accomplished in Popești-Leordeni city, on Iosif Trâncioveanu Street, by the demolition of an old house, wagon-type, where they

în orașul Popești-Leordeni, pe Str. Iosif Trâncioveanu, prin dărâmarea casei bătrânești tip vagon în care locuiau în prezent.

Mai jos, datele problemei:

- **EA**, inginer hidrolog dar cu apetență pentru latura artistică, pasionată de aranjamente florale pentru evenimente pe care le și confecționează, mă contactează în vederea proiectului;
- **EL**, inginer, fără alte precizări, nu participă la prima întâlnire;
- **EA și EL**, familie catolică cu un copil, băiat, elev în clasa I;
- **CE ÎȘI DORESC**: 2 locuințe cuplate, inegale ca dimensiuni, una pentru **EI**, alta pentru mama și bunica **EI**.
- **STIL LOCUINȚĂ**: locuință duplex p+1+pod înalt, clasic, neapărat cu mansardă, „volumetrie mai lucrată, frumoasă”; să se citească ca o singură locuință dar cu accese separate; să nu coste mult.

Scenariul de început părea favorabil, o familie cu valori tradiționale dar la care am sesizat sau mai degrabă am intuit – cel puțin prin discuțiile cu tânăra beneficiară – deschiderea spre nou, spre o estetică a frumosului, posibilitatea de comunicare. De-a lungul anilor am învățat că arhitectul trebuie să fie un fin psiholog, să știe să asculte și în același timp să știe să comunice cu beneficiari diferiți.

De la EA am primit pentru început niște imagini cu ce și-ar dori. Un scenariu aparent obișnuit, o casă cu o înfățișare domestică, acoperită cu șarpantă. Cu siguranță imaginile nu constituiau pentru mine o sursă bibliografică valoroasă, dar acest lucru nu trebuie reproșat beneficiarului, ci mai curând trebuie văzut potențialul și deschiderea acestuia spre sfaturile specialistului. Am reținut importanța pe care o acordă terasei spre curtea din spate, balcoanelor, formelor curbe sau cu unghiuri deviate de la ortogonal.

presently were living.

Bellow, data analysis:

- **SHE**, hydrologist engineer but with appetite for the artistic side, passionate by event floral arrangements that she manufactured, contact me for the project;
- **HE**, engineer, without any other specifications, does not participate in the first meeting;
- **SHE and HE**, catholic family; one child, a boy, first grade;
- **WHAT THEY WANTED**: two coupled houses, unequal as size, one for THEM and other for HER mother and grandmother.
- **DWELLING STYLE**: duplex dwelling gf + 1 + habitable attic, classical, having a garret is mandatory, “special details, beautiful volumetry”; to be perceived as a single dwelling, with separated entrances; minimal costs.

In the beginning, the scenario seemed favourable: a family with traditional values but of which I observed or rather I guessed – at least by discussions with the young lady client – the openness to new, to an aesthetic of the beauty, the possibility of communication. Over the years I learned that architect must to be a fine psychologist, to know how to listen and, in the same time, to know how to communicate with different clients.

At the beginning, I received from HER some images of what she would like me to do. An ordinary scenario, apparently, a house with a domestic look, covered with roof. Certainly, the images were not a valuable reference source but this issue didn't have to be reproached to the client. It must be seen the potential and the opening of the client to the specialist's advice. I noted the importance that is granted to the backyard terrace, to the balconies, to the curved shapes or with the deviated angles from the orthogonal.

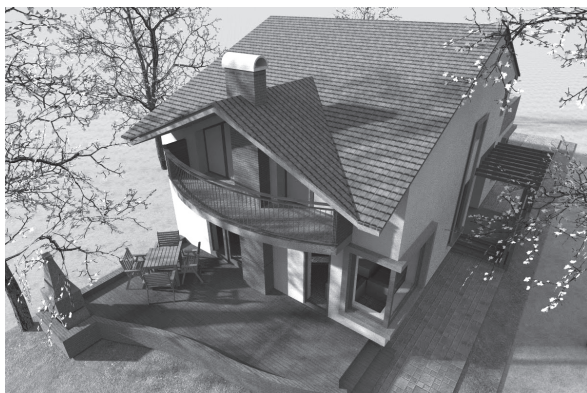

Fig. 1 „Balcon și forma terasei drăguțe...” (EA) /
 “Balcony and the shape of terrace cute...” (SHE)
 Sursa / Source: Beneficiari / Clients

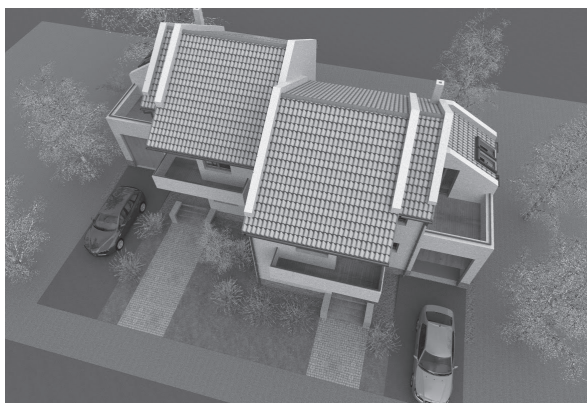

Fig. 3 „Case ca poziționare...” (EA) /
 “Houses as location...” (SHE)
 Sursa / Source: Beneficiari / Clients

Fig. 2 „Balconăș și partea de sub el drăguță...” (EA) /
 “Little balcony and the underneath cute...” (SHE)
 Sursa / Source: Beneficiari / Clients

Planul de amplasament întregeste imaginea contextului problemei: o stradă liniștită, o comunitate de oameni gospodari, case vechi dar și multe noi răsărite vis-à-vis de amplasamentul nostru. Din spatele curții se poate vedea frumoasa biserica catolică la care mama tinerei doamne lucrează.

The site plan completes the image of the issue context-a quiet street, a community of householders, old houses but also many new emerged across our location. From the backyard you can see the beautiful catholic church where the young woman’s mother works.

Fig. 4 Amplasamentul cu clădirea existentă /
Location of the existing building
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

Fig. 5, 6 Imagini locuința existentă /
Images with the existing building
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

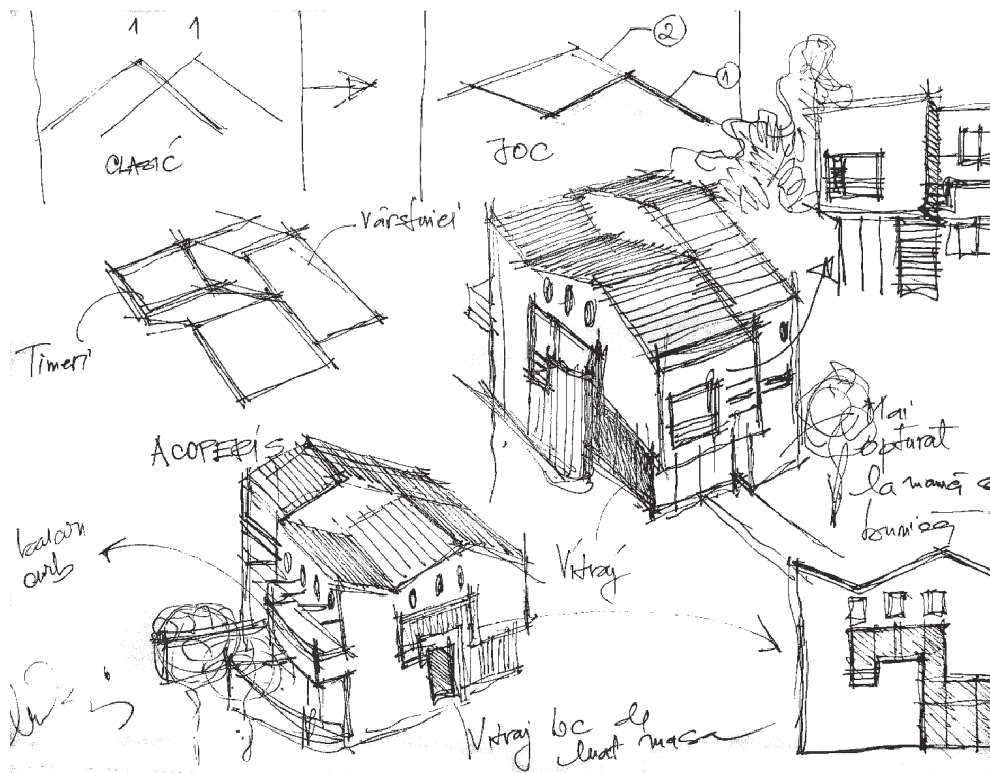

Fig. 7 Schițe / Sketches
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

Schițe...

Acestea fiind datele de problemă, am purces la creionarea unei soluții. Deși imaginile trimise de către beneficiară erau ale unor case tradiționale – „pășuniste”, cum ar spune arhitectul Radu Teacă – am mizat pe intuiție, pe deschiderea spre latura artistică a tinerei care creează aranjamente florale deosebite, originale, de un foarte bun gust și, de ce nu, pe orientarea spirituală, catolică.

Sketches...

These being the problem data, I proceed to shape the solution. Although the images sent by the client were of a traditional, “grasslanding” houses, as architect Radu Teacă would say, I relied on intuition, on the openness to the artistic side of the young woman that creates special, original flower arrangements, of a very good taste, and, why not, on a spiritual, catholic orientation.

Am decis să păstrez imaginea clasică a șarpantei pe modulul aferent locuinței pentru mamă/bunică, iar la modulul dedicat segmentului tânăr din familie am produs un joc, o deviație, o reinterpretare a clasicului într-un limbaj contemporan, având în vedere păstrarea unei imagini unitare.

Acoperișul fiind prima mea preocupare, limpezirea unui limbaj și a unei imagini optime pentru locuință a decurs mai departe firesc. La generarea volumetriei au contribuit orientarea față de punctele cardinale, relația diferită cu vecinătățile – stradă, casele vecine, curtea din spate. Nordul fiind aproape paralel cu lateralul modulului dedicat celor două doamne în vârstă, am decis să deschid mai mult volumul spre stradă și spre curtea din spate. Din contră, la modulul tinerilor, orientarea favorabilă a celor trei fațade – E spre stradă, V spre curtea din spate și S spre limita laterală a permis o flexibilitate maximă în realizarea partiului, flexibilitate exprimată și în volumetrie și în desenul fațadelor.

Am dorit să nu existe fațade secundare, practic volumetria să ofere perspective și relații interesante exterior-interior și invers, din oricare punct ar fi privită.

Am ținut cont de dorințele tinerei doamne legat de suprafețe, terase și balcoane cu forme curbe, o ponderare optimă a vitrajului, accesele în cele două module să nu fie unul lângă altul.

Evident, partiționarea funcțională a ținut cont de dorințele familiei și de scenariul de viață. Modulul dedicat tinerilor, cu o suprafață mai mare conținea la parter un living generos cu loc de luat masa, o bucătărie mare dotată cu cămară și un grup sanitar de serviciu. La etaj se ajungea printr-o scară deschisă, într-o singură rampă la trei dormitoare. Cel matrimonial, deschis spre stradă printr-o logie, avea acces la o baie proprie iar cele de copii aveau baie cu acces din hol. De remarcat este balconul care se deschide spre curtea din spate, cu perspectivă spre biserică. Modu-

I decided to keep the classic image of the roof for the grandmother and great-grandmother module, and at the module dedicated to the young part of the family I produced a game, a deviation, a reinterpretation of the classic in a contemporary language, always keeping in mind the preserve of a unitary image.

The roof being my first concern, the clarification of a language and of an optimal image for the dwelling went away naturally. Generating the volumetry has contributed to the orientation towards the cardinal points, the different relation with the proximity-street, neighbouring houses and the backyard. The north being almost parallel with the side of the module dedicated to the elderly ladies, I decided to open the volume more to the street and to the backyard. On the contrary, at the young couple module, the favourable orientation of the three facades – E to the street, V to the backyard and S to the side limit allowed a maximal flexibility in realizing the plan, flexibility also expressed in the volumetry and in the design of the facades.

I didn't want secondary facades, practically the volumetry offering perspectives and interesting relations exterior-interior and vice versa from any point of view.

I took into account the wishes of the young lady about the areas, terraces, balconies, curved shapes, an optimal weighting of glazing. She wished also that the accesses in the two modules were not next to each other.

Obviously, the functional partitioning took into account the wishes of the family and their life style. The young couple dedicated module, with a larger area, contained at the ground-floor a large living with a dinner place, a big kitchen equipped with a pantry and a service toilet. The first floor with the three bedrooms was reached by an open one ramp staircase. The matrimonial bedroom, open to the street by a loggia, had access to a private bathroom and that of children had bathrooms with access from the hall. Noteworthy is the balcony that is open to the backyard, with a perspective to the church.

lul dedicat doamnelor în vârstă, redus ca dimensiune dar perfect pentru scenariul acestora de viață cuprindea la parter un mic salon, posibil de transformat și în dormitor, o baie dotată cu cadă de duș, mult mai potrivită decât o cadă mare pentru o persoană în vârstă și o bucătărie generoasă. La etaj erau poziționate cele două dormitoare cu o baie la fel dotată cu duș. Dormitorul dinspre stradă, dedicat mamei, era de asemenea prevăzut cu o mică logie. Din ambele module se putea merge mai sus într-un pod parțial locuibil.

Întâlnirea nr. 1... Cu EL și EA

Prima întâlnire a decurs favorabil. Cu mult tact, le-am prezentat demersul meu în realizarea acestei propuneri, evidențiind în permanență dorințele exprimate de tânăra doamnă de care am ținut cont. Imaginea oferită era într-adevăr „puțin altfel” decât se așteptau, după cum a declarat și soțul. Acoperișul clasic fusese înlocuit cu o imagine modernă. Le-am explicat că este tot un acoperiș, că nu va costa mai mult decât cel obișnuit, costul fiind principalul argument. Treptat, pe parcursul întâlnirii care a durat circa două ore, au devenit din ce în ce mai receptivi. Conformarea planimetrică a fost aprobată aproape integral.

The module dedicated to the old ladies, reduced in size but perfect for their lifestyle included at the ground floor a small lounge, possible to be transformed also in bedroom, a bathroom with shower much more suitable than a large bathtub for an older person and a generous kitchen. Upstairs were the two bedrooms with a bathroom. The bedroom facing the street, dedicated to the mother was also equipped with a small loggia. From both modules can go up in a partial habitable attic.

First meeting... With HIM and HER

First meeting was favourable. With much tact, I presented my approach, permanently highlighting the wishes expressed by the young lady that I took into account. The offered image was indeed „a little different” from what they expected, as the husband said. The classic roof was replaced with a modern image. I explained to them that this is still a roof and that it will not cost more than the usual, the cost being the main argument. Gradually, during the meeting that lasted about two hours, they became increasingly receptive. The planimetric design was almost entirely approved.

Fig. 8, 9, 10 Imagini propunere locuință / Images house proposal
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

Întâlnirea nr. 1... frumos!!!

Dar, totuși, cu streășină ...cum ar fi?

Desigur, o victorie totală, unică, ar fi însemnat un război prea ușor de câștigat cu care noi, arhitecții, nu suntem obișnuiți în practica de zi cu zi. Am fost nu foarte decepționată – mă așteptam! – de dorința de a avea streășină la casă, timid formulată după vreo două zile în e-mail. Cei doi tineri erau preocupați de lucruri firești în România, și anume de execuția casei, de capacitățile meseriașilor de a le finisa bine acoperișul și de a nu li se scurge apă pe pereți, murdărindu-le astfel fațada. Bineînțeles că am încercat să le explic că voi face detalii de execuție, că mă voi implica activ la realizare. Totuși niciun argument nu este mai bun ca practica și atunci am realizat și varianta cu streășină.

Întâlnirea nr. 2 ...cu streășină și fără ...

Din nou cu EL și EA

Am lucrat cu grijă la volumetria cu streășină, sperând în permanență că îi voi convinge pentru varianta inițială și am reușit. Alăturându-le cele două variante au fost conștienți de schimbarea stilistică, de știrbirea acurateței volumetrice, de pierderea purității fațadei principale.

First meeting... great!!!

But still, with eaves... how would that be?

Of course, a unique, total victory, would have been a war too easy to win which we, architects are not used in the everyday practice. I was not very disappointed – I was expecting it! – by the timidly expressed wish via e-mail after a few days: could the house have eaves? The young couple was concerned by the capacity of the craftsmen to finish well the roof and to not run water on the roof, messing the facade. Of course that I tried to explain them that I will project execution details, that I will be actively involved in the implementation. So I realized the variant with eaves, knowing that no argument is better than practice.

Second meeting... with or without eaves...

Again with HIM and HER

I worked very carefully with the eaves volumetry, permanently hoping that I will convince for the initial version and I succeeded. Joining them the two variants, they became aware of the stylistic change, by the impairing of the volumetric accuracy, by the loss of the purity of the main facade.

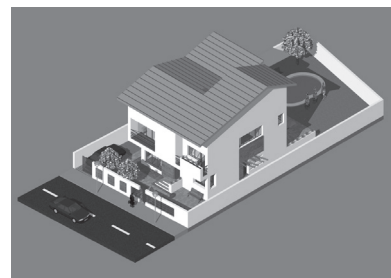
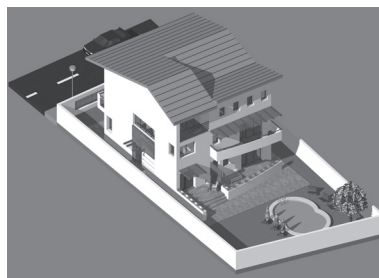
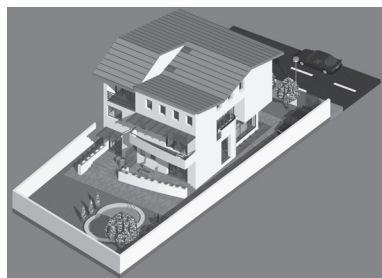

Fig. 11, 12, 13 Imagini locuință cu streășină / Images house with eaves

© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

Întâlnirea nr. 2... succes!!! FĂRĂ streășină !!!

Întâlnirea nr. 3... Cu EL, EA, MAMA ei și JR.

Această întâlnire urma să definitiveze soluția. De data aceasta, discuția nu a mai avut loc la mine la birou, ci la casa tinerilor, într-un cerc lărgit. Astfel i-am cunoscut pe mama beneficiarei și pe juniorul familiei – o experiență interesantă, de altfel, la care am ținut pentru că este foarte important ca toți utilizatorii viitoarei case să fie implicați, întrebați ce-și doresc iar acordul tuturor, în parte și împreună este esențial. Mama a fost foarte încântată de modul în care am compartimentat casa și mai ales de balconul pe care i l-am propus la dormitorul dinspre stradă, nedorit inițial de cei doi tineri pe motivul costurilor suplimentare. Acest balcon însă îi oferea posibilitatea simpaticei doamne să admire strada, să ia pulsul comunității, să fie la curent cu tot ce se întâmplă, exact ce își dorea. Imaginea exterioară era puțin șocantă pentru ea dar a acceptat-o totuși, recunoscând cu modestie că ea „nu mai este la modă cu ce se poartă acum”. Băiețelul a fost de asemenea încântat de viitoarea lui cameră, de locul în care își va pune biroul și rafturile cu jucării.

Întâlnirea nr. 3... cu succes!!! EL, EA, MAMA ei și JR.

Planurile au fost finalizate, suprafețele respectau dorințele lor, 260 mp desfășurați plus podul înalt, acea mansardă pe care de fapt nu îndrăzneau să o rostească dar la care totuși doreau ca scara de la etaj să ajungă. Nu am comentat pentru că preferam să

Second meeting... successful!!! NO eaves!!!

Third meeting...

With HIM, HER, Her MOTHER and JR.

This meeting was supposed to be the last in order to settle the solution. This time, the discussion hasn't taken place in my office but in the young couple's house, in a widened circle. Thus, I met the client's mother and the family junior, an interesting experience in fact, that I considered very important, all the future users of the dwelling to be involved, asked what they wish and the agreement individual and together is essential. The mother was very pleased by the way I divided the space and especially of the balcony that I proposed to the street, initially unwanted by the young couple, arguing the additional costs. But this balcony was offering to the nice lady the possibility of admiring the street, to take community pulse, to keep in touch with everything happens, exactly what she wanted. The exterior image was a little bit shocking for her but she accepted, recognizing modestly that she „is no longer fashionable”. The little boy was also excited by his future room, by the place where he will put his desk and shelves with toys.

Third meeting... successful!!! With HIM, HER, Her MOTHER and JR.

The plans were finalized, the surfaces respected their wishes, 260 sqm deployed plus the high attic, that garet that actually didn't dare to speak but where they wanted the staircase to go up to. I didn't comment because I preferred to not count at that pragmatic price

nu o socotesc la acel preț pragmatic pe metru pătrat dar să iasă o proporție adecvată a volumetriei. Toate acestea fiind stabilite, urma să inițiem elaborarea documentației de obținere a autorizației de construire.

per square meter in order to achieve an adequate proportion of the volumetry. All these being established, the next step was the elaboration of the documentation for the building permit.

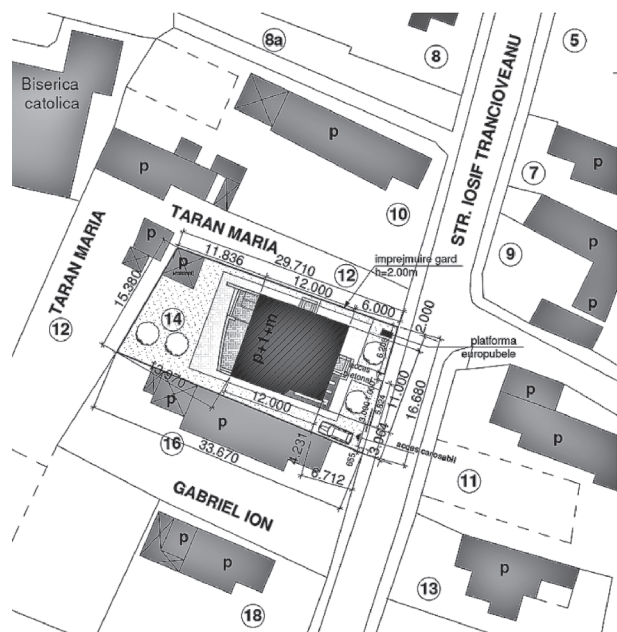

Fig. 14 Amplasamentul cu situația propusă /
The site with the existing situation
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

Fig. 15, 16, 17 Imagini locuința propusă /
Images with the proposed dwelling
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

Eram încântată pentru că obținusem acordul pentru o imagine proaspătă, contemporană, diferită. Deja visam la schimbarea imaginii modeste străduțe din Popești Leordeni, la posibilitatea devenirii viitoarei locuințe de reper pentru zonă. Era o împlinire profesională dublă – realizarea unei volumetrii interesante și aprecierea acesteia de către beneficiari.

După câteva zile, tânăra m-a sunat rugându-mă să mă întâlnesc și cu constructorul care fusese ales chiar înaintea proiectantului, era o certitudine. Am acceptat întâlnirea cu deschidere, fără prea multe gânduri.

I was thrilled. I had obtained the consent for a fresh, contemporary, different image. I was already dreaming of changing the image of the modest street in Popești Leordeni, of the house becoming a benchmark for the future housing area. It was a double professional fulfilment – the achievement of an interesting volumetry and the appreciation of clients.

After a few days, the young lady called me asking to meet with the contractor that was chosen before meeting me.

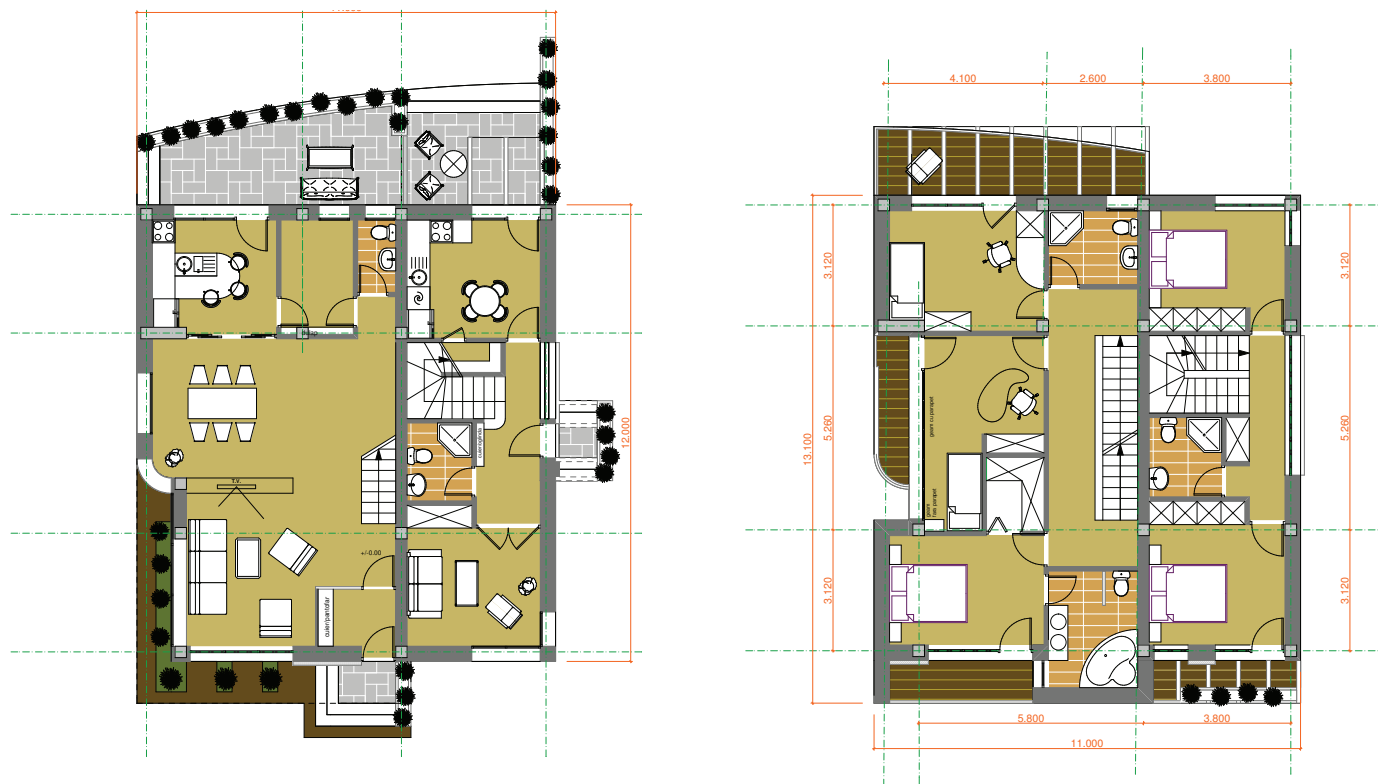

Fig. 18, 19 Plan parter și plan etaj / Ground-floor and level 1 plans
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

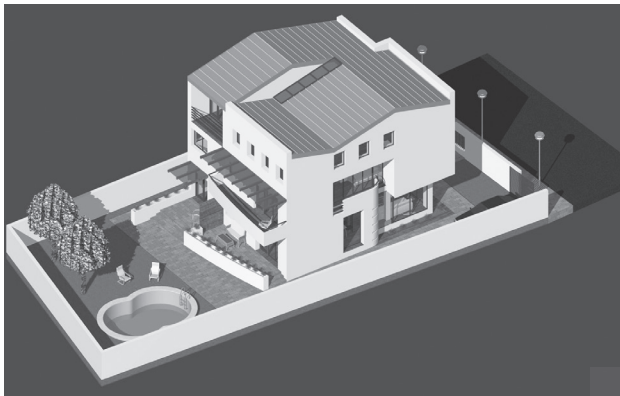
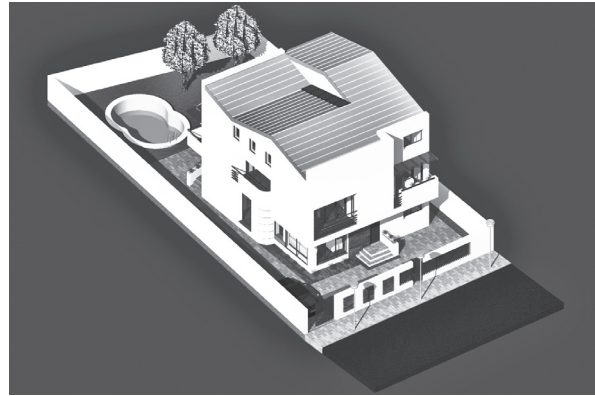
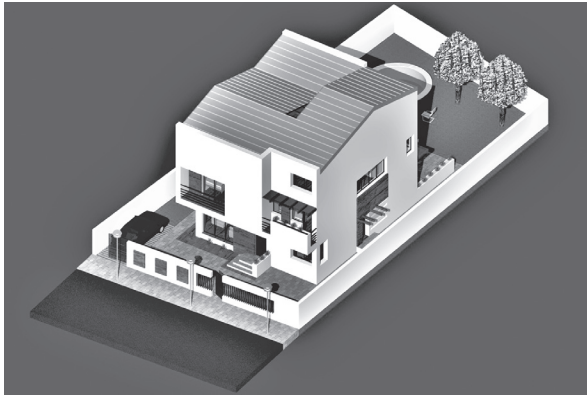

Fig. 20-23 Vederi aeriene / Aerial views
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

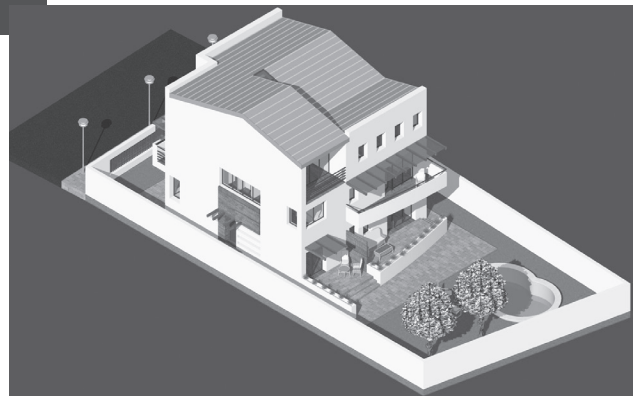

Fig. 24-29 Perspective exterioare / Exterior perspectives
© Mihaela Zamfir (Grigorescu)

Întâlnirea nr. 4...

**Cu EL, EA, MAMA ei, JR.,
CONSTRUCTORUL+fiul ARHITECT**

Trebuie să precizez că atunci când m-a contactat tânăra, mi-a povestit de respectivul constructor local, cu monopol pe zona respectivă, antamat anterior să fiu eu contractată, oferind inițial și proiectarea inclusă în prețul de execuție: „Am băiat buun, arhitect, a terminat Spiru Haret!”. Tinerii însă nu fuseseră mulțumiți de propunerile acestuia și au preferat să apeleze la altcineva pentru proiectul de arhitectură.

La întâlnire constructorul a venit împreună cu fiul, tânăr arhitect. Cu toată bunăvoința mea, nu am putut să-mi recunosc colegul de breaslă nici ca aer și nici din alte indicii mult mai puțin subiective. Încă de la început s-a simțit teama constructorului de a pierde controlul în zonă și de periclitate a glorioasei cariere în arhitectură, încă incipientă, a fiului.

Tonul constructorului a fost atent ponderat, cu o politețe forțată. A apreciat casa ca fiind foarte frumoasă și chiar o posibilitate de remarcare și pentru el în zonă după ce va fi construită, o carte de vizită. A precizat încă o dată timid că fiul lui proiectează de asemenea case foarte frumoase, că le oferise tinerilor proiectarea gratuită, dar că nu are nimic împotrivă de a colabora cu alt arhitect.

Ar fi însă o mică problemă... și anume cea legată de preț. Prețul făcut pe casa proiectată de ei nu mai are cum să fie același acum (suprafața desfășurată era însă aceeași, nu o mărisem cu nimic). Dar podul însă era altfel, cu totul altfel, după cum s-a exprimat constructorul, „mai înalt, mai mare mai, mai, mai...!”

The fourth meeting...

***With HIM, HER, MOTHER, JR.,
CONTRACTOR+ son ARCHITECT***

I must say that when the young woman contacted me, she told me that the local-contractor, with a monopoly on the area, previously me taken, initially offering the design included in the price of execution – „I had a goood boy, architect, he graduated from Spiru Haret“. The young couple was not pleased by his proposals and had preferred to appeal for the architectural project to someone else.

At the meeting the contractor came with the son, young architect. With all my goodwill, I couldn't recognize a colleague nor the air and no other much less subjective clues. Even from beginning was felt the construction fear of losing control in the area and of endangering of the glorious, still incipient architecture career of the son. The contractor's tone was carefully weighted, with a forced politeness. He appreciated the house as very beautiful and as a possibility of noting in the area after will be built, a business card. He said timidly once again that he offered to the young couple free design but he has no objection to collaborate with another architect. It would be only a small problem...that related to the price. The price made on the designed house by them is not possible to be the same now (but the developed area was the same, I didn't stretch with anything). But the attic was completely different, as the contractor said “taller, bigger, much, more, more...”!

Sfârșit...

Nu am anticipat nici un moment finalul acestui proiect...Tinerii fuseseră extrem de încântați de ce le propusesem dar nu au avut tăria necesară de a lupta până la capăt pentru această casă.

Suprafață construită...

Preț/ mp...

Cost învelitoare... cu streșină și fără...

Mansardă sau etaj...

Preț +30%

Rugându-mă să trimit constructorului proiectul în format digital pe e-mail-planuri, secțiuni, am făcut-o. Singurul răspuns pe care l-am primit a fost confirmarea de primire. Din acel moment constructorul nu a mai dat niciun semn.

Peste circa o săptămână soțul m-a sunat spunându-mi că le pare rău, dar nu au cum să continue cu acest proiect, este mult prea scump și vor merge pe varianta constructorului și a fiului arhitect. Orice încercare de discuție, de propunere de reconsiderare a așa-zisului pod înalt, de găsire a unei soluții de scădere a costurilor, a eșuat. Insistențele nu aveau sorți de izbândă și am simțit asta.

Mărturisesc că am încercat încă o dată să iau legătura cu constructorul dar a fost imposibil, nu a mai răspuns.

Ce a rămas în urmă? Aș spune o experiență de viață. O experiență pe care am vrut să o împărtășesc cu dumneavoastră, dragi colegi arhitecți, mai tineri sau mai puțin tineri, o experiență care ne-am dori să se repete cât mai puțin. Cu siguranță, happy-end-urile se întâmplă în România mult mai rar ca la Hollywood.

The end...

I didn't anticipate for a moment the end of this project... The young couple was very pleased by my proposal, but they didn't had the necessary strength to fight to the end for this house.

Built area...

Price/ sqm...

Price for roof...with or without eaves...

Garret or full level...

Price +30%

Asking me to send to the contractor the project digitally via e-mail-plans, sections, I did it. The only answer that I received was the receive confirmation, from that moment the contractor has not given any sign.

About over a week, the husband called me saying they are sorry, but they cannot continue this project, is too expensive and they will go on the contractor and the architect son version. Any other attempt of discussion, of proposing of reconsideration of said high attic, of finding a solution of decreasing cost had failed. The insis-tences had not their purpose and I felt it.

I confess that I tried once again to get in touch with the contractor but was impossible, he didn't answered any-more.

What remained behind-I would say a life experience. An experience that I wanted to share with you, dear col-leagues, younger or less young architects, an experience that we wanted to repeat as least as is possible. Cer-tainly, happy-ends occur in Romania more rarely than in Hollywood.

Articolul este inspirat de o situație reală și se bazează pe cercetarea personală prin proiect și design. Conceptul, toate schițele, imaginile aparțin autorului și constituie suportul bibliografic principal al acestui material de factură eseistică.

The article is inspired by a real situation and is based on my personal research by design. The concept, the sketches, the images belong to the author and constitute the main bibliographic support of this essay-type material.

Bibliografie / Bibliography

NIMA, Norouzia, MARYAM, Shabakb, MOHAMED, Rashid Bin Embic, TAREEF, Hayat Khand, „The architect, the client and effective communication in architectural design practice”, *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 172 (2015) 635 – 642. 2015

ZAMFIR (GRIGORESCU), Mihaela, *Spre o arhitectură a comunității - repere interdisciplinare pentru societatea urbană contemporană*, București, UAUIM, 2014.

ZAMFIR (GRIGORESCU), Mihaela, „Schimb cultural -]trans[culturație-]trans[arhitectură/ cultural exchange -]trans[culturation -]trans[architecture”, *Argument 5/2013*, București, EUIM, 2013.

Webografie / Webography

Study on the Intergenerational Home Market. 2014,

http://www.fciq.ca/pdf/me_092014_etude_an.pdf

SALKIN, Patricia E., *Act Now: Accessory Dwelling Units Can Aid in Intergenerational Housing Crisis*

https://www.researchgate.net/profile/Patricia_Salkin/publication/228268068_Act_Now_Accessory_Dwelling_Units_Can_Aid_in_Intergenerational_Housing_Crisis/links/004635296c7456c0fb000000.pdf